

[Finansministeren.]

disse forudsætninger var til stede — og den ene af dem er i hvert fald ikke og kan ikke komme til stede — ja, så kunne man tale derom, men som tingene faktisk ligger, synes jeg, at betragtningen er helt forkert. Det er muligt, at der kan blive tale om, at finanspolitikken bliver lidt strammere, lidt strammere end vi planlagde i november, men i så fald ville jeg sige, at det svarer til den ændring i udsigterne for 1964s aktivitet, som er indtrådt siden da.

Det ærede medlem hr. Poul Møller talte, som om det, der nu skete, var, at man med de nye afgifter inddrog i hvert fald det meste af, hvad der kommer til udbetaling i form af pristallstillæg, og det ærede medlem hr. Aksel Larsen har i endnu højere grad og endnu kraftigere været inde på den betragtning. Må jeg heroverfor sige, at så vidt det foreligger oplyst for mig, vil der til lønmodtagere inden for statens og inden for det private erhvervslivs område samt til folkepensionister, invalidepensionister og til andre, som modtager sociale ydelser, blive tale om en forhøjelse af lønninger og pensioner m. v. fra 1. marts og 1. april på i alt godt 600 mill. kr. som følge af pristalsreguleringen. Fra samme tidspunkter vil der som følge af helhedsløsningen også blive udbetalt i øgede lønninger og øgede pensioner m. v. et beløb, der med fradrag af det, der skal indbetales til Arbejdsmarkedets Tillægspension, vil andrage godt 500 mill. kr., det vil altså sige indkomstforøgelser til lønmodtagere og pensionister på omkring 1.100 mill. kr. Over for dette står forslag om inddragning af et beløb, der vil blive 200-250 mill. kr., et beløb, som lønmodtagerne ikke er alene om at betale, men man kan vel regne med, at de kun skal betale godt halvdelen. Det vil sige, at der gennem denne beskatning, som nu foreslås, inddrages en tiendedel — jeg understreger en tiendedel — af de indkomstforøgelser, der finder sted. Jeg synes, at det på denne baggrund er en lidt stærk tale, som føres af de ærede medlemmer hr. Poul Møller og hr. Aksel Larsen, og at denne tale forvrænger de foreliggende kendsgerninger og tilsigter at give befolkningen et andet indtryk af tingene end det, der er det rigtige.

Også på et andet område var det ærede

medlem hr. Poul Møller ude på at give lidt, skal vi sige misvisende oplysninger. Det ærede medlem påstod, at der i løbet af en valgperiode var sket en fordobling af statens indtægter, nemlig fra ca. 6 til 12 milliarder kr. Jeg må sige, det ærede medlem regner med en valgperiode, der er noget længere end den i grundloven foreskrevne, den er nemlig 4 år, men den periode, det ærede medlem her taler om, er 6 år, idet der i finansåret 1958-59 var tale om samlede indkomster på lige knap 6 milliarder, og det finansår, hvori der nu er tale om 12 milliarder, er finansåret 1964-65, altså 6 år efter. Jeg synes, det giver et lidt skævt billede, når det ærede medlem argumenterer på den måde.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen omtalte, at der var sket en forøgelse af militærudgifterne fra skønnet i november og til skønnet i dag. Denne forøgelse har sin naturlige forklaring i, at også for forsvarets vedkommende skal man indregne de lønstigninger, der bliver tale om som følge af dyrtidsreguleringen, hvortil så kommer nogle mindre beløb i genbevillinger, så om det, man kunne kalde reelle forøgelser i udgifterne, er der altså ikke tale.

Det ærede medlem var inde på, at statskassen kunne klare sig uden de penge, der her er tale om at opkræve i øgede afgifter, og at samfundet ikke blev ruineret, hvis vi undlod at opkræve disse afgifter. Jeg har udtrykkelig gjort opmærksom på, at det, vi fra regeringens side ønsker med disse afgifter, er at opretholde den finanspolitik, som har været ført igennem nu ca. halvandet år, og som har givet sig udslag i, at vi har genoprettet den økonomiske balance i samfundet. Vi mener, at denne balance er betingelsen for at opretholde den lavere rentefod, vi har fået, og for udsigten til yderligere rentelættelse. Vi mener, at det på længere sigt er en foranstaltning, som tjener til at sikre en stabil og høj beskæftigelse. Vi vil ikke ud i en ny siksakkurs, hvor inflationstendenser kan udløses, og hvor det så kan blive nødvendigt på et senere tidspunkt at gribe hårdere ind tilskade for produktion og beskæftigelse. Det er denne stabilitet i vor økonomiske udvikling, vi ønsker sikret, og vi mener, at for at sikre denne må disse lovforslag gennemføres, og vi mener, at